

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11Csp/85/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823201494
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:7823201494.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovaným 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX C. a 2/ D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX C., o zaplatenie 2.591,83 eura s prísl.

rozhodol:

I. Konanie proti žalovanému 2/ z a s t a v u j e .

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaným 1/ a 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o jej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 2.591,83 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 3.12.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s.) ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. - uvedené vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: E., F. G. XXX/X so žalovanými uzavrel dňa 17.10.2017 zmluvu o pôžičke č. 8017372, na základe ktorej poskytol žalovaným pôžičku vo výške 3.000 eur, ktorú sa žalovaní zaviazali uhradiť formou zmluvne dojednaných 108 pravidelných mesačných splátok v sume 48,75 Eur a to až do celkovej sumy vo výške 5.265 eur. Do podania žaloby žalovaní uhradili sumu 1.567 eur. Vzhľadom na to, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami v zmluve, žalobca dňa 26.9.2020 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaných k úhrade dlžných splátok a upozornil ich na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaní ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradili. Na základe uvedeného žalobca dňa 19.11.2020 úver zosplatnil, o čom boli žalovaní informovaní listom zo dňa 27.11.2020. Celkový dlh žalovaných ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2.591,83 eur s príslušenstvom. Zmluvnú pokutu v sume 158,24 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaných ku dňu podania žaloby tvorí: istina - prijaté úhrady = žalovaná suma. (4.158,83 eur – 1.567 eur = 2.591,83 eur) Ako dôkazy žalobca predložil notársku zápisnicu zo dňa 11.12.2017, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8017372 zo dňa 17.10.2017 spolu s prílohami, predžalobnú upomienku zo dňa 26.9.2020 spolu s kópiou doručeníek, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.11.2020 a prehľad splátok a úhrad.

3. Súd v konaní vydal platobný rozkaz č. k. 11Csp/85/2023-44 dňa 31.7.2023, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu podali žalovaní odpor, v ktorom namietali pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 2/ z dôvodu, že na majetok žalovaného 2/ bol uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 32OdK/378/2020-24 zo dňa 16.12.2020 vyhlásený konkurz. Namietli tiež platnosť a účinnosť zosplatnenia úveru z dôvodu nedoručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a výzvy na úhradu dlhu. Poukázali pritom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/64/2022. Tiež namietli splnenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorú žalobca nepreukázal. Namietli tiež nesprávne uvedenú výšku RPMN v hodnote 14,90 % pričom správne mala byť uvedená hodnota 13,86 %. Rovnako poukázali na neprimeranosť odplaty zo zmluvy nad zákonom stanovený limit podľa § 1a/ nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

5. Žalobca k podanému odporu uviedol, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere pod č. 8017372 je bezúčelovou časťou z pôžičky č. 8017330 v ktorej klientka-žalovaná žiadala o účelovú časť vo výške 7.000 eur a bezúčelovú časť vo výške 8.000 eur. Avšak bola jej schválená bezúčelová pôžička vo výške 3.000 eur. Ide o účelový spotrebiteľský úver, ktorého účelom je refinancovanie staršieho úveru a poskytnutie navýšenia - hotovosti. Jedná sa o konsolidáciu staršieho klientom-žalovanou splácaného úveru s navýšením, kde pre posúdenie schopnosti splácať nebolo nutné nanovo príjmy a výdavky klienta hodnotiť. Klient konsolidovaný úver splácal. Ďalej uviedol, že výška splátky pred refinancovaním bola 193,23 eur výška požadovanej splátky bola 162,71 eur. Ak sa poskytnutím úveru splátka nezvyšuje, tak klient nie je vystavený žiadnemu dodatočnému riziku, v prípade zníženia splátky platí opak, riziko klientovi znižujeme v jeho prospech. Žalobca taktiež poukazuje na skutočnosť, že žalovaní žiadnym spôsobom neinformovali žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovaným riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaných nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovanými dohodol nové podmienky splácania. Vo vzťahu k vyhláseniu okamžitej splatnosti dlhu uviedol, že boli dodržané všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Žalobca je toho názoru, že celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Ako vyplýva z kalkulačky na výpočet RPMN, poistenie ani nie je obsiahnuté ako možnosť dodatočného nákladu. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 8 Zmluvných podmienok na str. 7 Zmluvy, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Navrhol preto žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Ako ďalšie dôkazy predložil doklady preukazujúce skúmanie bonity žalovaných, vrátane výplatných lístkov za mesiace júl a august 2017 a výpis z účtu žalovaného 2/ za obdobie 1.8.2017 do 31.8.2017.

6. Žalovaní vo svojom písomnom vyjadrení uviedli, že žalobca doposiaľ nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru. Nepreukázal, že žalovaní boli v omeškaní viac ako 90 dní a tiež nepreukázal doručenie oznámenia o okamžitom zosplatnení úveru, účinnosť zosplatnenia úveru teda nenastala. Tiež poukázali na skutočnosť, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je datované 27.11.2020 teda po lehote jedného mesiaca, t.j. po lehote do najbližšie nasledujúcej splatnej splátky po uplynutí trojmesačného omeškania. Zároveň predložili uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 32OdK/378/2020-24 zo dňa 16.12.2020.

7. Súd uznesením č.k. 11Csp/85/2023-133 zo dňa 23.1.2024 na žiadosť žalobcu rozhodol o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 vstupuje do konania žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava. Spolu s návrhom predložil aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2023 a Dodatok k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom boli prítomní žalovaní, právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

9. Žalovaní na pojednávaní zotrvali na svojich tvrdeniach uvedených v písomných vyjadreniach doručených v priebehu sporu.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými vyjadreniami strán sporu a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise - notárskou zápisnicou zo dňa 11.12.2017, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 8017372 zo dňa 17.10.2017, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.9.2020 spolu s kópiou doručeníek, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.11.2020, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2023, Dodatkom k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017, dokladmi preukazujúcimi skúmanie bonity žalovaných, vrátane výplatných lístkov za mesiace júl a august 2017 a výpisu z účtu žalovaného 2/ za obdobie 1.8.2017 do 31.8.2017 a zistil tento skutkový stav:

11. Dňa 17.10.2017 došlo medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovanou 1/ ako dlžníkom a žalovaným 2/ ako spoludlžníkom k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8017372. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 3.000,00 Eur ako bezúčelového spotrebiteľského úveru. V zmluve bolo určené splácanie poskytnutého spotrebiteľského úveru v mesačných splátkach po 48,75 Eur s dobou splácania 108 mesiacov počnúc od 20.11.2017 s lehotou splatnosti splátok vždy k 20. dňu v mesiaci s termínom konečnej splatnosti 20.10.2026. Ročná úroková sadzba bola v zmluve ustálená vo výške 14,90 %, RPMN vo výške 14,90 % pri priemernej RPMN vo výške 12,57 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli v zmluve vyčíslené na sumu 2.265 Eur a teda celková čiastka, ktorú mali žalovaní titulom úveru uhradiť bola v zmluve vyčíslená na sumu 5.265 Eur. Doba trvania zmluvy bola dojednaná do splatenia všetkých záväzkov podľa zmluvy. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaní titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru uhradili celkom sumu 1.567 Eur. Obchodná spoločnosť VÚB, a.s. sa stala nástupníckou spoločnosťou zaniknutej obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (notárska zápisnica zo dňa 11.12.2017). Pre porušenie zmluvných podmienok zo strany žalovaných (neuhrádzanie dohodnutých splátok), právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.9.2020 vyzval žalovaných na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej sume 139,25 Eur s upozornením, že ak do 5.11.2020 nedôjde k úhrade spoločnosť bude oprávnená úver zosplatiť. Výzvu žalobca doručil žalovanej 1/ prostredníctvom Slovenskej pošty, ktorá podľa priloženej doručienky zásielku prevzala dňa 7.10.2020. Žalovaný 2/ si výzvu neprevzal v odbernej lehote. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.11.2020 oznámil žalovaným, že ich dlh titulom zmluvy č. 8017372 sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň vyčíslil svoju pohľadávku na sumu vo výške 2.592,17 Eur a žalovaných vyzval na jej úhradu. Doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom.

12. Z Dodatku k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017 súd zistil, že Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovaným spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. Doručenie oznámenia právneho predchodcu žalobcu o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2023 žalovaným preukázané nebolo.

13. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn.: 32OdK/378/2020-24 zo dňa 16.12.2020 bol výrokom I. na majetok žalovaného 2/ vyhlásený konkurz. Výrokom II. bolo zároveň rozhodnuté o oddlžení dlžníka tak, že bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.

14. Súd vec právne posúdil podľa:

15. Podľa § 167e ods. 1 Zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

16. Podľa § 166a ods. 1, 2 Zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky

a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"),

- b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,
- c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu. Pohľadávky podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou.

17. Podľa § 166b ods. 1 Zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov, za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje

- a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5% istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva,
- b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu,
- c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom,
- d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom,
- e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom,
- f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára.

18. Podľa § 166b ods. 2 Zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov, nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky.

19. Na základe citovaných zákonných ustanovení a zistených skutočností súd rozhodol tak, že predmetné konanie, v ktorom si žalobca uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze podľa § 166a ods. 1 písm. a) Zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii voči žalovanému 2/ zastavil.

20. Vo vzťahu k žalovanej 1/ súd prejednávanú vec právne posúdil nasledovne a aplikoval ustanovenia nasledovných právnych predpisov:

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 1 ods. 2 ObZ právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

23. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6 a 9 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť

oboznámíť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

27. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných

predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

31. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úverom na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený Zmluvou, posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) ObZ), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaných je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov, pretože pri jej uzavieraní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta ObZ. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti OZ a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia ObZ (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv) a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. upravujúceho spotrebiteľské úvery. V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Súd pri názore o správnosti aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom vychádzal zo skutočností, že právny predchodca žalobcu mal v čase uzavretia zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úverom. Žalovaní uzavreli zmluvu ako fyzické osoby - nepodnikatelia, a teda majú v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom postavenie spotrebiteľa. Predmetná Zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úverom., ako aj v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície "slabšej" zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úverom je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

34. Súď sa v prvom rade zaoberal splnením podmienok postupu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a teda skúmal, aj vzhľadom na vznesenú námietku žalovanými, či žalobca má aktívnu vecnú legitimaáciu. Súď vecnú legitimaáciu skúma vždy aj bez návrhu, aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitimaácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, týmto nositeľom nie je. V zmysle ustanovenia §

92 ods. 8 zákona o bankách, spoločným predmetom postúpenia môže byť len splatná pohľadávka alebo jej časť za predpokladu, že dlžníkovi bola doručená výzva banky a dlžník je napriek tejto výzve v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené zákonné predpoklady musia byť splnené kumulatívne v čase postúpenia pohľadávky. Súdu nebolo preukázané splnenie zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky a teda ani to, že žalobca je oprávnený túto pohľadávku uplatňovať pred súdom. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, t.j. nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitu v spore.

35. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok, ktorý na neho prešiel titulom právneho nástupníctva po tom, čo právny predchodca žalobcu vykonal predčasné zosplatenie úveru. V predmetnom prípade súd preto skúmal, či došlo k platnému predčasnému zosplateniu úveru, ktorý mohol byť následne postúpený na tretí subjekt (v tomto prípade na žalobcu).

36. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, keď § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch potom upravuje oprávnenie postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné postúpenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Predmetná výzva potom pre jej platnosť musí byť dostatočne určitá, tzn. musí z nej byť zrejmé, pre nezaplatenie ktorej splátky má následne dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým vyhlásením bude veriteľ požadovať zaplatenie celej pohľadávky. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Súd ďalej má za to, že pre platné zosplatenie celého úveru sa vyžaduje doručenie výzvy na úhradu omeškaných splátok a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ako následok nezaplatenia pohľadávky aj napriek doručenej výzve. Pretože až dorúčením predmetného oznámenia sa žalovaný mohol dozvedieť, že pohľadávka je splatná v celom rozsahu a žalobca je oprávnený postupovať v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnom prípade žalovaná 1/ v konaní spochybnila doručenie Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.11.2020 už v podanom odpore proti platobnému rozkazu. Napriek nevyhnutnosti uniesť v tomto smere dôkazné bremeno preukázaním doručenia Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti žalobca v konaní nepreukázal žiadnym dôkazom, že oznámenie bolo žalovanej 1/ doručované resp. bolo doručené. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právny záver Krajského súdu v Žiline, ktorý v uznesení, sp. zn. 11CoCsp/29/2022-218 zo dňa 27.10.2022 uviedol, že vzhľadom na námietky žalovaných 1/ a 2/ o tej skutočnosti, „že im nebolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru datované dňom 26.02.2017, bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že predmetné oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru sa dostalo do sféry dispozície žalovaných“. V nadväznosti na uvedené je odvolací súd toho názoru, že „zodpovedanie otázky, či došlo k účinnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úverov je rozhodné pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanej spore tak, ako to prezumuje § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky z pôvodného žalobcu na súčasného žalobcu, podľa ktorého možno postúpiť iba pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými, ktorá je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. V predmetnom prípade nastala situácia, kedy žalobca v konaní nepreukázal, kedy bolo oznámenie o predčasnej splatnosti úveru žalovanej 1/ doručené, resp. keby bolo aspoň

podané na poštovú prepravu (s tým, že sa dostalo do dispozičnej sféry žalovanej 1/). Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na právny záver vyslovený v Uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. Aj z toho záveru je nutné konštatovať povinnosť uskutočniť zosplatnenie a túto skutočnosť spotrebiteľovi oznámiť. Ohľadom doručovania oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobca v spore hodnoverne listinne nepreukázal, že predmetná listina bola vôbec doručovaná do dispozičnej sféry žalovanej 1/. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že žalovanej 1/ bolo právnym predchodcom žalobcu doručené oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru a to i napriek tomu, že pre platné zosplatnenie celého úveru sa vyžaduje doručenie oboch uvedených písomností, t.j. výzvy na úhradu omeškaných splátok a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (rovnako napr. Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí zo dňa 12.05.2021, sp. zn. 9CoCsp/31/2020) a teda neboli dodržané podmienky uvedené v § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka a § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., následkom čoho je, že nebolo možné, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Súd z dôvodu opatrnosti pre ozrejmenie uvádza, že skutočnosť, že k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť po začatí konania a súd pripustil zmenu na strane žalobcu má iba ten následok, že voči súdu (pre zmenu strany z dôvodu právneho nástupníctva) sa pre platné postúpenie pohľadávky nevyžaduje preukázanie oznámenia o vyhlásení o postúpení pohľadávky, ale predloženie Zmluvy, ktorou k postúpeniu pohľadávky došlo, pričom v predmetnom prípade, pred vydaním uznesenia súd zisťoval procesné podmienky pre zmenu subjektu na strane žalobcu, nie však hmotnoprávne. Zároveň je v tejto súvislosti nutné poukázať na rozsudok NS SR zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cso/147/2017 (R 60/2016), kde Najvyšší súd konštatoval, že „je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi“. V predmetnom prípade súd konštatuje, že má za to, že v konaní nebolo preukázané splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, keď žalobca v konaní nepreukázal, že by oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.11.2020 (č. I. 29 spisu) bolo žalovanej 1/ doručené, príp. sa aspoň dostalo do jej dispozičnej sféry. Rovnako to uviedol aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 18.08.2020, sp. zn. 17CoCsp/28/2020, podľa ktorého „vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru ako aj predchádzajúca výzva na úhradu dlhu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru musí byť písomne preukázané a musí byť doručené dlžníkovi inak platí, že zmluvný vzťah trvá do času dojednaného v zmluve, t.j. do termínu konečnej splatnosti celého úveru. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pred vyhlásením splatnosti celého úveru (§ 53 ods. 9 OZ), pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej 1/, čo v tomto prípade bolo splnené (doručenka č.l. 28). Pokiaľ teda v konaní nebolo preukázané, že došlo k platnému zosplatneniu úveru, nie je možné konštatovať preukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., ako ustanoveniu upravujúcemu oprávnenie postúpiť pohľadávku, pričom skutočnosti v ňom uvedené sú ďalšími predpokladmi (okrem už zmieneného § 53 ods. 9 a § 565 OZ) pre postúpenie pohľadávky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a teda pre nepreukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, nie je potom v konaní možné ustáliť, že postúpenie pohľadávky v zmysle Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 a jej Dodatku je platné. Súd uzatvára, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie pohľadávky a teda zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná a postupca (právny predchodca žalobcu) zostal veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla, na základe čoho je nutné konštatovať, že v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Súd svoj vyššie zmienený právny záver podopiera právnym záverom Najvyššieho súdu SR, ktorý v konaní, sp. zn. 1Cdo/147/2017, v ktorom posudzoval platnosť/neplatnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 398 OZ konštatoval (rozhodnutie zo dňa 24.04.2018), že osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné (v predmetnom prípade § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Najvyšší súd v predmetnom konaní zároveň konštatoval, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. V predmetnom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. účinnom v čase postúpenia

pohľadávky, ktorý umožňuje postúpiť pohľadávku, ak došlo k jej platnému zosplatneniu, predpokladom ktorého je preukázanie doručenia výzvy a oznámenia tak, ako je to uvedené vyššie. Vyhotovenie listiny (oznámenia) nepreukazuje jej reálne odoslanie či dokonca doručenie adresátovi a preto iba predloženie takejto listiny nemôže byť spôsobilé vyvolať účinky splnenia podmienok uvedených v § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. a § 53 ods. 9 OZ. Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Pokiaľ teda žalobca v konaní nepredložil dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že sa oznámenie právneho predchodcu žalobcu dostalo do dispozičnej sféry žalovanej 1/, keď žalovaná 1/ výslovne popierala doručenie takejto výzvy, znáša žalobca následky takéhoto nepreukázania v podobe pre neho nepriaznivého rozhodnutia. Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore“. Postúpenie pohľadávky bez splnenia zákonných podmienok (§ 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ, § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch) je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 OZ, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offio.

37. Vo vzťahu k spornosti, či je na postúpenie pohľadávky zároveň možné aplikovať § 92 ods. 8 zákona o bankách súd uvádza, že podstatným pre posúdenie, či žalovaný bol alebo nebol klientom banky a teda či sa jedná alebo nejedná o bankovú pohľadávku je skutočnosť, v ktorý moment došlo k zosplatneniu pohľadávky veriteľa. Pre prípad, že by k zosplatneniu pohľadávky došlo až po tom, čo došlo k zlúčeniu, tzn. v čase pred zosplatnením sa dlžník stal „živým klientom banky“, je nutné na predmetný prípad aplikovať § 92 ods. 8 zákona o bankách a teda právny predchodca žalobcu musel spĺňať aj podmienky v tomto ustanovení definované. V predmetnom prípade k zlúčeniu došlo k 01.01.2018, tzn. pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, tzn. na právneho predchodcu žalobcu prešiel živý klient, voči ktorému až banka následne vyhlasovala okamžitú splatnosť úveru. Je teda nutné zmieniť, že sa v predmetnom prípade jedná o bankovú pohľadávku a pre prípad, že právny predchodca žalobcu mal záujem vyhlásiť okamžitú splatnosť, musel by najskôr preukázať splnenie požiadavky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo v predmetnom prípade nenastalo.

38. Súd preto zamietol návrh žalobcu z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie v konaní a preto sa ďalej bližšie nezaoberal všetkými námietkami strán učinými v konaní, keď žalovaní v konaní namietali aj nedostatočné posúdenie bonity zo strany právneho predchodcu žalobcu pred poskytnutím spotrebiteľského úveru a nesprávne údaje v zmluve o úvere resp. neprímeranosť odplaty. Ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

39. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobný návrh žalobcu voči žalovanej 1/zamietol.

40. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalácie po prvoplátne rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydať súdny úradník.

44. Podľa § 257 CSP, výnimocne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

45. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

46. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

47. Súd rozhodol o trovách konania aplikujúc zásadu úspechu v spore podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným priznal nárok na náhradu trov o konania v rozsahu 100 %. Žalovaný 2/ bol v konaní celkom úspešný v časti zastavenia konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu na jeho majetok, preto má oproti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. rovnako tak v celom rozsahu bola úspešná žalovaná 1/ voči ktorej súd žalobu zamietol. Strany netvrdili a ani súd nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania sporovým stranám.

48. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)

Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).